

[Edele Kruchow.]

markedet i denne sag, idet det ikke bare er disse ord, men analyser, der peger i samme retning.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard: Jeg skal gøre det meget kort. Blot et par bemærkninger til det, fru Edele Kruchow havde at sige om uddannelserne. Dette om uddannelserne er ikke bare noget, vi behøver at regne med måske engang vil ske, fordi man synes, det er rart, eller fordi man kunne ønske sig det. Det er noget, der direkte er indføjet i Romtraktaten. Der er blevet talt meget her i dag om, at det kan være vanskeligt at se, hvordan det vil gå i fremtiden. Men der er i hvert fald ikke nogen grund til at bagatellisere, at man direkte i Romtraktaten har skrevet, at der skal foregå en harmonisering af uddannelserne.

(Kort bemærkning).

Edele Kruchow: Ja, det er rigtigt, men nu så vi jo, at der var nogle dårlige forslag, der blev taget af bordet. Det kunne være, at der netop kom forslag, som var yderst glimrende, så glimrende, at også fru Ritt Bjerregaard ville synes, at det var værd at harmonisere på nogle af disse punkter. Vi samarbejder jo i øjeblikket med forskellige uddannelsessteder også uden for EF.

Meta Ditzel: En af de første talere i debatten i går, hr. Stetter, fandt på grund af ikke så få tomme pladser i salen anledning til at minde om, at det er en alvorlig sag, vi behandler. Jeg giver hr. Stetter ret. Det drejer sig for os alle om en afgørelse, der for os som nation er livsvigtig, og derfor har det også været så opmuntrende at bemærke, at det virkelig har været muligt på grund af den form for levende debat, vi har haft disse to dage, at få så mange tomme pladser besat.

Men nu viser de tomme stole, der står rundt omkring, at det vist er på tide, vi skal til at afslutte, så derfor vil jeg indskrænke mig til at komme med få supplerende bemærkninger og enkelte konkrete spørgsmål.

Jeg skal snart blive færdig med økonomien, ikke fordi det med statsministerens udtryk ikke skulle være fint at tale om

økonomi, men fordi jeg mener, at det er et spørgsmål, der på længere sigt ikke vil få afgørende betydning. Den halve snes år, der er gået, siden vi første gang søgte om optagelse i fællesmarkedet, har givet os en antagelig velfærdsstigning, og hvis England nu går med uden os, vil det nok betyde vanskeligheder for os i den første tid. Men hvad enten vi kommer med eller ej, vil det betyde besparelser. Dagpengereformen har forståeligt nok været omtalt nogle gange, og det er vel klart for os alle sammen, at den også vil medføre besparelser på andre områder, når den nu skal gennemføres, hvad enten vi kommer i fællesmarkedet eller ej den 2. oktober.

Jeg har ét spørgsmål, der har med økonomi at gøre. Det vil jeg gerne have besvaret, for det er ikke rigtig lykkedes mig at komme igennem med det hidtil. Skal vi, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet, have alle handelsaftaler med lande uden for fællesmarkedet godkendt i Bruxelles?

Da flere af talerne har været inde på lige-retsproblemer i og uden for fællesmarkedet — vi har fået dem godt belyst — vil jeg kun nævne et par ulemper, som jeg mener at vi danske kvinder bør være opmærksomme på, uanset om vi er tilhængere eller modstandere. De fleste fællesmarkedslande har særlige beskyttelsesforanstaltninger for kvinder. Det er en ordning, som nordiske kvindeorganisationer har taget afstand fra, da den modarbejder fuld ligestilling mellem mand og kvinde. Det må vi altså også have øje for i fremtiden.

Noget andet, der gør mig betænkelig ved en tilslutning til fællesmarkedet, er for kvindernes vedkommende det, at man i fællesmarkedslandene retter samlede henstillinger til internationale organisationer. Vi er jo vant til, når det drejer sig om kvindesaglige spørgsmål på internationalt plan, at så kan vi her i Norden stå sammen om det fra kvindeside. Det vil være et tilbageskridt, hvis vi mister sådanne muligheder. Ligesom fru Grethe Philip mener jeg, at vi kan være med til at fremme udviklingen henimod større ligestilling inden for EF-landene, et arbejde, som jeg vil indrømme er godt i gang. Men jeg mener dog, at vi bør holde os udenfor i bevidstheden om, at vi i lige så høj grad kan støtte kvindernes bestræbelser i fællesmarkedslandene, selv om vi står uden-